



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

26. september 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 350/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 350/02 Sag C-660/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. juli 2016 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen (Annul创新ssøgsmål — Den Europæiske Unions eksterne forbindelser — Det Schweiziske Forbunds adgang til det indre marked — Det Schweiziske Forbunds finansielle bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed i et udvidet EU — aftalememorandum om et finansielt bidrag fra Det Schweiziske Forbund til de stater, der blev medlemmer i forbindelse med udvidelsen af 2004 — EU's udvidelse med Republikken Kroatien — addendum til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Det Schweiziske Forbund til Republikken Kroatien — Europa-Kommissionens undertegnelse af addendummet på Unionens vegne uden forudgående bemyndigelse fra Rådet for Den Europæiske Union — kompetence — artikel 13, stk. 2, TEU, artikel 16, stk. 1 og 6, TEU og artikel 17, stk. 1, TEU — principperne om kompetencetildeling, institutionel ligevægt og loyalt samarbejde) 2

2016/C 350/03	Sag C-469/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016 — Masterrind GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — langvarige forsendelser — bilag I, kapitel V, punkt 1.4, litra d) — forsendelsestider og hvileperioder for dyr under transport — transport af kvæg — begrebet »hvileperiode på mindst 1 time« — transporten kan afbrydes flere gange — artikel 22 — forsinkelser under transport — forordning (EF) nr. 1234/2007 og (EF) nr. 817/2010 — eksportrestitutioner — krav i forbindelse med levende kvægs velfærd under deres transport — forordning nr. 817/2010 — artikel 2, stk. 2-4 — embedsdyrlæge på udgangsstedet — rapport og påtegning på det dokument, der udgør beviset for dyrenes udførsel fra EU's toldområde, om opfyldelse eller manglende opfyldelse af de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005 — utilfredsstillende resultater af en kontrol — artikel 5, stk. 1, litra c) — påtegningens bindende eller ikkebindende virkning for den myndighed, der har kompetence til at udbetale eksportrestitutionerne)	3
2016/C 350/04	Sag C-543/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl., Jimmy Tessens m.fl., Orde van Vlaamse Balies og Ordre des avocats du barreau d'Arlon m.fl. mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) (Moms — direktiv 2006/112/EF — gyldighed og fortolkning af direktivet — ydelser, der leveres af advokater — opkrævning af moms — adgang til effektive retsmidler — processuel ligestilling — retshjælp)	4
2016/C 350/05	Sag C-57/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. juli 2016 — United Video Properties Inc. mod Telenet NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuelle ejendomsrettigheder — direktiv 2004/48/EF — artikel 14 — sagsomkostninger — advokatudgifter — godtgørelse ved et fast beløb — højeste beløb — udgifter til rådgivning ved en teknisk sagkyndig — godtgørelse — betingelse om ansvarspådragende adfærd begået af den tabende part)	5
2016/C 350/06	Sag C-80/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. juli 2016 — Robert Fuchs AG mod Hauptzollamt Lörrach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — den fælles toldtarif — midlertidig indførsel med afgiftsfritagelse — forordning (EØF) nr. 2454/93 — betingelser for fuldstændig fritagelse for importafgifter — luftfartøjer registreret uden for Fællesskabets toldområde og anvendt af en uden for dette område etableret person — artikel 555, stk. 1, litra a) — erhvervsmæssig brug — begreb — en flyveskoles anvendelse af helikoptere til undervisningsflyvninger mod betaling, som foretages af en flyvelærer og en elev — ikke omfattet)	5
2016/C 350/07	Sag C-102/15: Domstolens dom (Andet Afdeling) af 28. juli 2016 — Gazdasági Versenyhivatal mod Siemens Aktiengesellschaft Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civile retlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — det materielle anvendelsesområde — krav om tilbagebetaling — ugrundet berigelse — fordring, som udspringer af, at der er sket en uberettiget tilbagebetaling af en bøde for overtrædelse af konkurrenceretten)	6
2016/C 350/08	Sag C-147/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — Città Metropolitana di Bari, tidligere Provincia di Bari mod Edilizia Mastrodonato Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljøbeskyttelse — håndtering af affald — direktiv 2006/21/EF — artikel 10, stk. 2 — opfyldning af tomme brud med andet affald end udvindingsaffald — deponering eller nyttiggørelse af dette affald)	7

2016/C 350/09	Sag C-168/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Milena Tomášová mod Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s.r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Prešov — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler — kreditaftale med et urimeligt kontraktvilkår — tvangsfuldbyrdelse af en voldgiftskendelse afsagt i henhold til dette vilkår — en medlemsstats ansvar for tab, som forvoldes borgere ved en tilsidesættelse af EU-retten, der kan tilskrives en national ret — betingelser for ifaldelse af ansvar — eksistensen af en tilstrækkelig karakteriseret tilsidesættelse af EU-retten)	7
2016/C 350/10	Sag C-191/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016 — Verein für Konsumenteninformation mod Amazon EU Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — retsligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 864/2007 og nr. 593/2008 — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — databeskyttelse — direktiv 95/46/EF — aftaler om onlinesalg indgået med forbrugere, der er bosat i andre medlemsstater — urimelige kontraktvilkår — almindelige betingelser, som indeholder en lovvalgsklausul til fordel for retten i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hjemsted — fastsættelse af den lov, der finder anvendelse, med henblik på bedømmelsen af den urimelige karakter af vilkårene i disse almindelige betingelser i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud — fastsættelse af den lov, som regulerer behandlingen af forbrugernes personoplysninger)	8
2016/C 350/11	Sag C-240/15: Domstolens dom (Andet Afdeling) af 28. juli 2016 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 3 — de nationale tilsynsmyndigheders upartiskhed og uafhængighed — direktiv 2002/20/EF — artikel 12 — administrationsgebyrer — den nationale tilsynsmyndigheds underkastelse for bestemmelserne inden for offentlig finansiering og bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter)	9
2016/C 350/12	Sag C-330/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Johannes Tomana m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder, som var en del af regeringen i Zimbabwe eller forbundet hermed — liste over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indfrysningen af pengemidler — optagelsen af appellanternes navne)	10
2016/C 350/13	Sag C-332/15: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. juli 2016 — straffesag mod Giuseppe Astone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Treviso — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168, 178-182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 og 273 — ret til fradrag af moms — materielle betingelser — formelle betingelser — præklusionsfrist — nationale bestemmelser, som udelukker fradragsretten i tilfælde af manglende overholdelse af de fleste formelle betingelser — afgiftssvig)	10
2016/C 350/14	Sag C-379/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Association France Nature Environnement mod Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet — national retsakt, der er uforenelig med EU-retten — retsvirkninger — kompetencen for den nationale retsinstans til midlertidigt at opretholde visse virkninger af den pågældende foranstaltning — artikel 267, stk. 4, TEUF — pligt til at indbringe en præjudiciel forelæggelse for Domstolen)	11

2016/C 350/15	Sag C-423/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Nils-Johannes Kratzer mod R+V Allgemeine Versicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 3, stk. 1, litra a) — direktiv 2006/54/EF — lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — artikel 14, stk. 1, litra a) — anvendelsesområde — begrebet »adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervsmæssig beskæftigelse« — indgivelse af en ansøgning om ansættelse med henblik på at opnå formel status som ansøger alene for at kunne kræve erstatning på grund af forskelsbehandling — misbrug af rettighed)	12
2016/C 350/16	Sag C-457/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. juli 2016 — Vattenfall Europe Generation AG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — tidsmæssigt anvendelsesområde — tidspunkt, hvor pligten til handel med kvoter indtræder — artikel 3 — bilag I — begrebet »anlæg« — forbrænding af brændsel i et anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 20 MW)	13
2016/C 350/17	Sag C-289/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. maj 2016 — Kamin und Grill Shop GmbH mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.	14
2016/C 350/18	Sag C-354/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 27. juni 2016 — Ute Kleinsteuber mod Mars GmbH	14
2016/C 350/19	Sag C-390/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Törvényszék (Ungarn) den 13. juli 2016 — straffesag mod Dániel Bertold Lada	15
2016/C 350/20	Sag C-391/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 14. juli 2016 — M mod Ministerstvo vnitra	16
2016/C 350/21	Sag C-392/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 13. juli 2016 — Marcu Dumitru mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București	16
2016/C 350/22	Sag C-422/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Trier (Tyskland) den 1. august 2016 — Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mod TofuTown.com GmbH	17
2016/C 350/23	Sag C-423/16 P: Appel iværksat den 1. august 2016 af HX til prøvelse af dom afsagt af Retten den 2. juni 2016 i sag T-723/14, HX mod Rådet	18
2016/C 350/24	Sag C-424/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 1. august 2016 — Secretary of State for the Home Department mod Franco Vomero	19
Retten		
2016/C 350/25	Sag T-371/16: Sag anlagt den 14. juli 2016 — BP Aromatics mod Kommissionen	20
2016/C 350/26	Sag T-373/16: Sag anlagt den 13. juli 2016 — Victaulic Europe mod Kommissionen	20
2016/C 350/27	Sag T-383/16: Sag anlagt den 20. juli 2016 — Tri Ocean Energy mod Rådet	21
2016/C 350/28	Sag T-388/16: Sag anlagt den 20. juli 2016 — Eval Europe mod Kommissionen	22
2016/C 350/29	Sag T-420/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — SJM Coordination Center mod Kommissionen	23

2016/C 350/30	Sag T-434/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Sensi Vigne & Vini mod EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)	24
2016/C 350/31	Sag T-439/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — holyGhost mod EUIPO — CBM (holyGhost)	25
2016/C 350/32	Sag T-444/16: Sag anlagt den 9. august 2016 — Vasco Group og Astra Sweets mod Kommissionen .	26
2016/C 350/33	Sag T-447/16: Sag anlagt den 4. august 2016 — Pirelli Tyre mod EUIPO — Yokohama Rubber (Gengivelse af et dækmønster)	27

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 350/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 343 af 19.9.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 335 af 12.9.2016

EUT C 326 af 5.9.2016

EUT C 314 af 29.8.2016

EUT C 305 af 22.8.2016

EUT C 296 af 16.8.2016

EUT C 287 af 8.8.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. juli 2016 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen

(Sag C-660/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — Den Europæiske Unions eksterne forbindelser — Det Schweiziske Forbunds adgang til det indre marked — Det Schweiziske Forbunds finansielle bidrag til den økonomiske og sociale samhørighed i et udvidet EU — aftalememorandum om et finansielt bidrag fra Det Schweiziske Forbund til de stater, der blev medlemmer i forbindelse med udvidelsen af 2004 — EU's udvidelse med Republikken Kroatien — addendum til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Det Schweiziske Forbund til Republikken Kroatien — Europa-Kommissionens undertegnelse af addendummet på Unionens vegne uden forudgående bemyndigelse fra Rådet for Den Europæiske Union — kompetence — artikel 13, stk. 2, TEU, artikel 16, stk. 1 og 6, TEU og artikel 17, stk. 1, TEU — principperne om kompetencetildeling, institutionel ligevægt og loyalt samarbejde)

(2016/C 350/02)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Elera-San Miguel Hurtado, P. Mahnič og E. Finnegan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil, E. Ruffer og M. Hedvábná, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og B. Beutler, som befuldmægtigede), Den Helleniske Republik (ved S. Chala og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas, F. Fize og N. Rouam, som befuldmægtigede), Republikken Litauen (ved D. Kriaučiūnas og J. Nasutavičienė, som befuldmægtigede), Ungarn (ved M. Fehér og G. Szima, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, M. Gijzen og M. Noort, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget), Republikken Finland (ved J. Heliskoski og H. Leppo, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved J. Kraehling, C. Brodie, S. Behzadi-Spencer og E. Jenkinson, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Holmes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2013) 6355 final af 3. oktober 2013 om undertegnelse af et addendum til aftalememorandummet om et finansielt bidrag fra Det Schweiziske Forbund annulleres.
- 2) Virkningerne af Kommissionens afgørelse C(2013) 6355 final opretholdes, indtil en ny afgørelse, der er tiltænkt at erstatte den, træder i kraft inden for en rimelig frist.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

- 4) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Den Franske Republik, Republikken Litauen, Ungarn, Kongeriget Nederlandene, Republikken Polen, Republikken Finland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 45 af 15.2.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016 — Masterrind GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-469/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — langvarige forsendelser — bilag I, kapitel V, punkt 1.4, litra d) — forsendelsestider og hvileperioder for dyr under transport — transport af kvæg — begrebet »hvileperiode på mindst 1 time« — transporten kan afbrydes flere gange — artikel 22 — forsinkelser under transport — forordning (EF) nr. 1234/2007 og (EF) nr. 817/2010 — eksportrestitutioner — krav i forbindelse med levende kvægs velfærd under deres transport — forordning nr. 817/2010 — artikel 2, stk. 2-4 — embedsdyrlæge på udgangsstedet — rapport og påtegning på det dokument, der udgør beviset for dyrenes udførsel fra EU's toldområde, om opfyldelse eller manglende opfyldelse af de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005 — utilfredsstillende resultater af en kontrol — artikel 5, stk. 1, litra c) — påtegningens bindende eller ikkebindende virkning for den myndighed, der har kompetence til at udbetale eksportrestitutionerne)

(2016/C 350/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Masterrind GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Konklusion

- 1) Kapitel V, punkt 1.4, litra d), i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 skal fortolkes således, at hvileperioden mellem transportintervallerne i forbindelse med vejtransport af de omhandlede arter, bl.a. kvæg, undtagen kalve, for det første i princippet kan vare mere end 1 time. Hvileperioden må, hvor denne overstiger 1 time, imidlertid ikke under de konkrete omstændigheder, hvorunder denne hvileperiode og transporten i deres helhed forløber, ikke være af en sådan varighed, at den udgør en risiko for, at de dyr, der transporteres, kommer til skade eller bliver påført unødigt lidelse. Endvidere kan summen af transport- og hviletider som omhandlet i kapitel V, punkt 1.4, litra d), ikke overstige 29 timer, med forbehold af muligheden for i henhold til kapitel V, punkt 1.8, af hensyn til dyrene at forlænge dem med 2 timer, og uden at det berører anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 22 i tilfælde af uforudsete situationer. For det andet kan transportintervallerne på højst 14 timer hver omfatte en eller flere opholdsfaser. Disse opholdsfaser skal lægges sammen med transportfaserne med henblik på beregningen af den samlede varighed af det transportinterval på højst 14, som de er en del af.

- 2) Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport skal fortolkes således, at den myndighed, som har kompetence til at udbetale restitutioner for eksport af kvæg, ikke er bundet af den påtegning, med hvilken embedsdyrlægen på udgangsstedet har forsynet det dokument, der udgør beviset for udførsel fra Den Europæiske Unions toldområde, og hvorefter de relevante bestemmelser i forordning nr. 1/2005 helt eller delvist ikke er blevet opfyldt i forbindelse med transporten af disse dyr.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.1.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl., Jimmy Tessens m.fl., Orde van Vlaamse Balies og Ordre des avocats du barreau d'Arlon m.fl. mod Conseil des ministres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-543/14) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — gyldighed og fortolkning af direktivet — ydelser, der leveres af advokater — opkrævning af moms — adgang til effektive retsmidler — processuel ligestilling — retshjælp)

(2016/C 350/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl., Jimmy Tessens m.fl., Orde van Vlaamse Balies og Ordre des avocats du barreau d'Arlon m.fl.

Sagsøgt: Conseil des ministres

Procesdeltagere: Association Syndicale des Magistrats ASBL og Conseil des barreaux européens

Konklusion

- 1) I forbindelse med undersøgelsen af artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem med hensyn til adgangen til effektive retsmidler og princippet om processuel ligestilling, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er der ikke fremkommet noget forhold, der kan berøre gyldigheden af disse bestemmelser, for så vidt som disse bestemmelser pålægger merværdiafgift af ydelser leveret af advokater, der præsteres over for borgere, som ikke har ret til retshjælp under en national retshjælpsordning.
- 2) Artikel 9, stk. 4 og 5, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998, kan ikke påberåbes med henblik på en prøvelse af gyldigheden af artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112.
- 3) Artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de ydelser, som en advokat leverer til en borger, som har ret til retshjælp i henhold til en national retshjælpsordning som den i hovedsagen omhandlede, ikke er fritaget for merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 19.2.2015.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. juli 2016 — United Video Properties Inc. mod Telenet NV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Antwerpen — Belgien)**

(Sag C-57/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuelle ejendomsrettigheder — direktiv 2004/48/EF — artikel 14 — sagsomkostninger — advokatudgifter — godtgørelse ved et fast beløb — højeste beløb — udgifter til rådgivning ved en teknisk sagkyndig — godtgørelse — betingelse om ansvarspådragende adfærd begået af den tabende part)

(2016/C 350/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: United Video Properties Inc.

Sagsøgt: Telenet NV

Konklusion

- 1) Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at den part, der taber sagen, skal betale de sagsomkostninger, som den vindende part har afholdt, hvilken lovgivning giver den ret, der skal afsige dom i sagen, mulighed for at tage hensyn til de særlige omstændigheder i den sag, der er forelagt for den, idet lovgivningen omfatter en ordning med faste satser for godtgørelse af udgifter til advokatbistand, på betingelse af, at disse satser sikrer, at de udgifter, som den tabende part skal betale, er rimelige, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge. Dette direktivs artikel 14 er imidlertid til hinder for en national lovgivning, der fastsætter faste satser, som på grund af for lave maksimalbeløb ikke sikrer, at i det mindste en væsentlig og passende del af de rimelige udgifter, som den part, der har vundet sagen, har afholdt, bæres af den tabende part.
- 2) Artikel 14 i direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, der alene fastsætter godtgørelse af udgifter til rådgivning ved en teknisk sagkyndig, såfremt den tabende part har udvist ansvarspådragende adfærd, idet disse udgifter skal være direkte og tæt knyttet til et søgsmål, der er anlagt med henblik på at sikre håndhævelsen af en intellektuel ejendomsret.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. juli 2016 — Robert Fuchs AG mod Hauptzollamt Lörrach
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)**

(Sag C-80/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — den fælles toldtarif — midlertidig indførsel med afgiftsfritagelse — forordning (EØF) nr. 2454/93 — betingelser for fuldstændig fritagelse for importafgifter — luftfartøjer registreret uden for Fællesskabets toldområde og anvendt af en uden for dette område etableret person — artikel 555, stk. 1, litra a) — erhvervsmæssig brug — begreb — en flyveskoles anvendelse af helikoptere til undervisningsflyvninger mod betaling, som foretages af en flyvelærer og en elev — ikke omfattet)

(2016/C 350/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Robert Fuchs AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Lörrach

Konklusion

Artikel 555, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2286/2003 af 18. december 2003, skal fortolkes således, at undervisningsflyvninger mod betaling i helikoptere, om bord på hvilke der befinder sig en flyveelev og en flyvelærer, ikke skal betragtes som erhvervsmæssig brug af et transportmiddel i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 28. juli 2016 — Gazdasági Versenyhivatal mod Siemens Aktiengesellschaft Österreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Ungarn)

(Sag C-102/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samarbejde om civilretlige spørgsmål — forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — det materielle anvendelsesområde — krav om tilbagebetaling — ugrundet berigelse — fordring, som udspringer af, at der er sket en uberettiget tilbagebetaling af en bøde for overtrædelse af konkurrenceretten)

(2016/C 350/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gazdasági Versenyhivatal

Sagsøgt: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Konklusion

Et krav om tilbagebetaling som følge af en ugrundet berigelse som det i hovedsagen omhandlede, der udspringer af tilbagebetalingen af en bøde, der er pålagt under en konkurrencesag, er ikke omfattet af »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — Città Metropolitana di Bari, tidligere Provincia di Bari mod Edilizia Mastrodonato Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-147/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljøbeskyttelse — håndtering af affald — direktiv 2006/21/EF — artikel 10, stk. 2 — opfyldning af tomme brud med andet affald end udvindingsaffald — deponering eller nyttiggørelse af dette affald)

(2016/C 350/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Città Metropolitana di Bari, tidligere Provincia di Bari

Sagsøgt: Edilizia Mastrodonato Srl

Konklusion

Artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF skal fortolkes således, at den ikke bevirker, at en operation med opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald er underlagt kravene i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, når denne operation udgør en nyttiggørelse af dette affald, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 205 du 22.6.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Milena Tomášová mod Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s.r.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Prešov — Slovakiet)

(Sag C-168/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — kreditaftale med et urimeligt kontraktvilkår — tvangsfuldbyrdelse af en voldgiftskendelse afsagt i henhold til dette vilkår — en medlemsstats ansvar for tab, som forvoldes borgere ved en tilsidesættelse af EU-retten, der kan tilskrives en national ret — betingelser for ifaldelse af ansvar — eksistensen af en tilstrækkelig karakteriseret tilsidesættelse af EU-retten)

(2016/C 350/09)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milena Tomášová

Sagsøgte: Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR og Pohotovosť s.r.o.

Procesdeltager: Zdrúženie na ochranu obĉana spotrebitel'a HOOS

Konklusion

- 1) En medlemsstat kan kun ifalde ansvar for tab, som er forvoldt borgerne på grund af en tilsidesættelse af EU-retten i en afgørelse truffet af en national ret, såfremt denne afgørelse er truffet af en ret i denne medlemsstat, som træffer afgørelse i sidste instans, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve for så vidt angår hovedsagen. Er dette tilfældet, udgør en afgørelse truffet af en national ret i sidste instans alene en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten, der kan bevirke, at den pågældende medlemsstat ifalder ansvar, såfremt denne ret med denne afgørelse åbenbart har tilsidesat gældende ret, eller såfremt denne tilsidesættelse er sket til trods for, at der foreligger en fast praksis ved Domstolen på det pågældende område.
- 2) Det kan ikke antages, at en national ret, der inden afsigelsen af dom af 4. juni 2009, Pannon GSM (C-243/08, EU:C:2009:350), ikke af egen drift i forbindelse med en tvangsfuldbyrdsprocedure baseret på en voldgiftskendelse, hvormed der gives medhold i en påstand om betaling af en udestående fordring i medfør af et kontraktvilkår, der skal anses for urimeligt som omhandlet i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, af egen drift har efterprøvet, om dette kontraktvilkår er urimeligt, selv om den rådede over de faktiske og retlige oplysninger, der er nødvendige for denne prøvelse, åbenbart har tilsidesat Domstolens praksis på det pågældende område og dermed har begået en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten
- 3) Reglerne vedrørende udredning af erstatning for et tab, som følger af en tilsidesættelse af EU-retten, såsom reglerne vedrørende vurdering af en sådan skade eller sammenhængen mellem en påstand om erstatning for et tab og andre eventuelt tilgængelige retsmidler, fastsættes i de enkelte medlemsstaters nationale ret under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

(¹) EUT C 245 af 27.7.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juli 2016 — Verein für Konsumenteninformation mod Amazon EU Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-191/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — retsligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 864/2007 og nr. 593/2008 — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — databeskyttelse — direktiv 95/46/EF — aftaler om onlinesalg indgået med forbrugere, der er bosat i andre medlemsstater — urimelige kontraktvilkår — almindelige betingelser, som indeholder en lovvalgsklausul til fordel for retten i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hjemsted — fastsættelse af den lov, der finder anvendelse, med henblik på bedømmelsen af den urimelige karakter af vilkårene i disse almindelige betingelser i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud — fastsættelse af den lov, som regulerer behandlingen af forbrugernes personoplysninger)

(2016/C 350/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: Amazon EU Sàrl

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (»Rom II-forordningen«) skal fortolkes således, at den lov, der finder anvendelse på et søgsmål med påstand om forbud som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, der er rettet mod anvendelsen af angiveligt ulovlige kontraktvilkår foretaget af en virksomhed med hjemsted i en medlemsstat, som indgår kontrakter i forbindelse med elektronisk handel med forbrugere, der er bosat i andre medlemsstater og bl.a. i domstolslandet, skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 864/2007, jf. dog disse forordningers artikel 1, stk. 3, mens den lov, der finder anvendelse ved bedømmelsen af et givent kontraktvilkår, altid skal fastsættes i medfør af forordning nr. 593/2008, uanset om denne bedømmelse foretages i forbindelse med et individuelt søgsmål eller i forbindelse med et kollektivt søgsmål.
- 2) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en erhvervsdrivendes almindelige forretningsbetingelser, som ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter en aftale, som er indgået med en forbruger i forbindelse med elektronisk handel, er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne erhvervsdrivende har sit hjemsted, er urimeligt, for så vidt som det vildleder forbrugeren ved at give denne indtryk af, at det kun er lovgivningen i denne medlemsstat, der finder anvendelse på aftalen, uden at oplyse forbrugeren om, at denne i medfør af artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 ligeledes har ret til at påberåbe sig den beskyttelse, som tilkommer ham i medfør af de ufravigelige bestemmelser i den lovgivning, der ville finde anvendelse, hvis dette vilkår ikke var aftalt, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve under hensyn til alle relevante omstændigheder.
- 3) Artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger skal fortolkes således, at behandling af personoplysninger, der foretages af en virksomhed, der driver elektronisk handel, reguleres af loven i den medlemsstat, som denne virksomheds aktiviteter tager sigte på, hvis det viser sig, at denne virksomhed foretager behandling af de pågældende oplysninger som led i aktiviteterne for en virksomhed, der er beliggende i denne medlemsstat. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om dette er tilfældet.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 6.7.2015.

Domstolens dom (Andet Afdeling) af 28. juli 2016 — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-240/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — direktiv 2002/21/EF — artikel 3 — de nationale tilsynsmyndigheders upartiskhed og uafhængighed — direktiv 2002/20/EF — artikel 12 — administrationsgebyrer — den nationale tilsynsmyndigheds underkastelse for bestemmelserne inden for offentlig finansiering og bestemmelser om kontrol med og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter)

(2016/C 350/11)

Processprog: italien

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Sagsøgte: Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Konklusion

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, og artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«), skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en national tilsynsmyndighed som handlet i direktiv 2002/21, som ændret ved direktiv 2009/140, er omfattet af nationale bestemmelser om offentlige finanser og i særdeleshed af bestemmelser om begrænsning og rationalisering af de offentlige myndigheders udgifter som de i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Johannes Tomana m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-330/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder, som var en del af regeringen i Zimbabwe eller forbundet hermed — liste over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler — optagelsen af appellanternes navne)

(2016/C 350/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Johannes Tomana m.fl. (ved solicitor M. O'Kane og barrister M. Lester og Z. Al-Rikabi)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og A. Vitro, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved E. Georgieva, M. Konstantinidis og T. Scharf, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Holt, som befuldmægtiget, bistået af barrister S. Lee)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Johannes Tomana og 120 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til denne dom, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Rådet for den Europæiske Union og Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. juli 2016 — straffesag mod Giuseppe Astone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Treviso — Italien)

(Sag C-332/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 167, 168, 178-182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 og 273 — ret til fradrag af moms — materielle betingelser — formelle betingelser — præklusionsfrist — nationale bestemmelser, som udelukker fradragsretten i tilfælde af manglende overholdelse af de fleste formelle betingelser — afgiftssvig)

(2016/C 350/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Treviso

Part i hovedsagen

Giuseppe Astone

Konklusion

- 1) Artikel 167, 168, 178, 179, stk. 1, og artikel 180 og 182 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en præklusionsfrist for udøvelse af fradragsretten som den i hovedsagen omhandlede, forudsat at ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet er overholdt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.
- 2) Artikel 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 og 273 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som giver skattemyndighederne mulighed for at nægte en afgiftspligtig person ret til fradrag af merværdiafgift, når det er godtgjort, at den pågældende person svigagtigt — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge — har tilsidesat de fleste formelle betingelser, som påhviler ham for at kunne drage fordel af denne ret.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Association France Nature Environnement mod Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-379/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/42/EF — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — national retsakt, der er uforenelig med EU-retten — retsvirkninger — kompetencen for den nationale retsinstans til midlertidigt at opretholde visse virkninger af den pågældende foranstaltning — artikel 267, stk. 4, TEUF — pligt til at indbringe en præjudiciel forelæggelse for Domstolen)

(2016/C 350/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association France Nature Environnement

Sagsøgt: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Konklusion

- 1) En national ret kan, når dette er muligt i henhold til de nationale retsregler, undtagelsesvis og i hvert enkelt tilfælde ratione temporis begrænse visse virkninger af en afgørelse om, at en bestemmelse i national ret, der blevet vedtaget under tilsidesættelse af de forpligtelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, navnlig de forpligtelser, der følger af artikel 6, stk. 3, heri, er ulovlig, på betingelse af, at en sådan begrænsning er nødvendig, idet der foreligger et tvingende hensyn til miljøbeskyttelsen, og henset til de særlige omstændigheder i den sag, der er indbragt for den. Denne mulighed, der har karakter af en undtagelse, kan imidlertid kun benyttes, hvis alle de betingelser, der fremgår af dom af 28. februar 2012, Inter-Environnement Wallonie et Terre wallonne (C-41/11, EU:C:2012:103), er opfyldt, dvs.:

— at den ansøgte nationale bestemmelse udgør en foranstaltning til korrekt gennemførelse af EU-retten på miljøbeskyttelsesområdet,

- vedtagelsen og ikrafttrædelsen af en ny national bestemmelse ikke gør det muligt at undgå de skadelige virkninger på miljøet, som følger af annullationen af den anfægtede nationale bestemmelse,
 - annullationen af denne sidstnævnte medfører, at der skabes et retligt tomrum for så vidt angår gennemførelsen af EU-retten på miljøområdet, som ville være mere skadelig for miljøet i den forstand, at annullationen ville betyde ringere beskyttelse og således ville modvirke selve EU-rettens væsentligste formål, og
 - en undtagelsesvis opretholdelse af virkningerne af en sådan bestemmelse omfatter alene en tidsperiode, som er begrænset til det strengt nødvendige til vedtagelse af foranstaltninger, der kan afhjælpe den konstaterede uregelmæssighed.
- 2) På EU-rettens udviklingstrin har en national ret, hvis afgørelser ikke kan appelleres, principielt pligt til at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse, for at denne kan vurdere, om bestemmelser i de nationale retsregler, der er fastslået at være i strid med EU-retten, undtagelsesvis kan opretholdes, når henses til et tvingende hensyn til miljøbeskyttelsen og til de særlige omstændigheder i den sag, der er indbragt for den. Den nævnte nationale ret er kun undtaget fra denne pligt, når den er overvist om, hvilket den skal redegøre for på detaljeret vis, at der ikke er nogen rimelig tvivl med hensyn til fortolkningen og anvendelse af de betingelser, der fremgår af dom af 28. februar 2012, *Inter-Environnement Wallonie et Terre wallonne* (C-41/11, EU:C:2012:103).

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. juli 2016 — Nils-Johannes Kratzer mod R+V Allgemeine Versicherung AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-423/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 3, stk. 1, litra a) — direktiv 2006/54/EF — lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — artikel 14, stk. 1, litra a) — anvendelsesområde — begrebet »adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervsmæssig beskæftigelse« — indgivelse af en ansøgning om ansættelse med henblik på at opnå formel status som ansøger alene for at kunne kræve erstatning på grund af forskelsbehandling — misbrug af rettighed)

(2016/C 350/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nils-Johannes Kratzer

Sagsøgt: R+V Allgemeine Versicherung AG

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og artikel 14, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at en situation, hvorved en person med indgivelsen af sin ansøgning til en stilling ikke ønsker at opnå denne stilling, men udelukkende en formel status som ansøger alene med det formål at kræve erstatning, ikke henhører under begrebet »adgang til lønnet beskæftigelse [...] og erhvervsmæssig beskæftigelse« som omhandlet i disse bestemmelser, og at en sådan situation, såfremt de nødvendige betingelser i henhold til EU-retten er opfyldt, kan betegnes som retsmisbrug.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. juli 2016 — Vattenfall Europe Generation AG mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-457/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — tidsmæssigt anvendelsesområde — tidspunkt, hvor pligten til handel med kvoter indtræder — artikel 3 — bilag I — begrebet »anlæg« — forbrænding af brændsel i et anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på over 20 MW)

(2016/C 350/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vattenfall Europe Generation AG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, idet det optager »forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW« på listen over kategorier af aktiviteter, som dette direktiv finder anvendelse på, skal fortolkes således, at et anlæg til produktion af elektricitet bliver omfattet af pligten til handel med kvoter på tidspunktet for den første drivhusgasemission og dermed muligvis før tidspunktet for den første produktion af elektricitet i anlægget.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. maj 2016 — Kamin und Grill Shop GmbH mod Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

(Sag C-289/16)

(2016/C 350/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: Kamin und Grill Shop GmbH

Indstævnt: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Præjudicielt spørgsmål

Er der tale om »direkte« salg til den endelige forbruger i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007 ⁽¹⁾ hvis blot den erhvervsdrivende eller hans salgspersonale sælger produkterne til den endelige forbruger uden mellemlid, eller forudsætter et »direkte« salg desuden, at salget sker på det sted, hvor produkterne er oplagret, under samtidig tilstedeværelse af den erhvervsdrivende eller hans salgspersonale og den endelige forbruger?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28.6.2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 27. juni 2016 — Ute Kleinstüber mod Mars GmbH

(Sag C-354/16)

(2016/C 350/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Verden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ute Kleinstüber

Sagsøgt: Mars GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. a) Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig § 4, nr. 1) og 2), i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er vedlagt som bilag til direktiv 97/81 ⁽¹⁾ om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved direktiv 98/23 ⁽²⁾, samt artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾ af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽⁴⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis, der for så vidt angår beregning af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning sonder mellem arbejdsindkomst under bidragsberegningensgrænsen for den lovbestemte pensionsforsikring og arbejdsindkomst over bidragsberegningensgrænsen (såkaldt »tvedelt pensionsberegningensformel«), og som herved ikke behandler indkomst fra deltidsbeskæftigelse således, at der først foretages en beregning af indkomsten ved en tilsvarende fuldtidsbeskæftigelse, på grundlag af hvilken der foretages en beregning af, hvilken del af denne der ligger henholdsvis over og under bidragsberegningensgrænsen, hvorefter dette forhold overføres på den lavere indkomst fra deltidsbeskæftigelsen?

Såfremt spørgsmål 1. a) besvares benægtende:

- b) Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig § 4, nr. 1) og 2), i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er vedlagt som bilag til direktiv 97/81 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, som ændret ved direktiv 98/23, samt artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis, der for så vidt angår beregning af størrelsen af en erhvervstilknyttet pensionsordning sonder mellem arbejdsindkomst under bidragsberegningensgrænsen for den lovbestemte pensionsforsikring, og arbejdsindkomst over bidragsberegningensgrænsen (såkaldt »tvedelt pensionsberegning«), og hvorved der for så vidt angår en arbejdstager, der dels har været fuldtidsbeskæftiget, dels deltidsbeskæftiget, ikke benyttes en periodeopdelte tilgang (f.eks. enkelte kalenderår), men hvorefter der beregnes en fælles beskæftigelsesgrad for hele ansættelsesforholdet og først lader den tvedelte pensionsberegning find anvendelse på den gennemsnitsløn, der herved fremkommer?
2. Skal de relevante EU-retlige bestemmelser, navnlig forbuddet mod forskelsbehandling på grund af alder i artikel 21 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som konkret har fundet udtryk i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, særligt artikel 1, 2 og 6, fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning eller praksis angående en erhvervstilknyttet pensionsordning, der størrelsesmæssigt afhænger af forholdet mellem anciennitet ved ansættelsesforholdets begyndelse og opnåelse af den legale pensionsalder i henhold til den lovbestemte pensionsforsikring (pro rata-beregning i henhold til pro rata temporis-princippet), og i hvilken forbindelse der fastsættes et loft over det antal tjenesteår, der kan medregnes, hvilket bevirker, at arbejdstagere, som optjente deres anciennitet i en ung alder, opnår en lavere arbejdsmarkedspension end medarbejdere, der optjente deres anciennitet i en højere alder, uanset at begge medarbejdere har samme anciennitet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS (EUT 1998, L 14, s. 9).

⁽²⁾ Rådets direktiv 98/23/EF af 7.4.1998 om udvidelse af direktiv 97/81/EF om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, til også at omfatte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (EUT 1998, L 131, s. 10).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT 2006, L 204, s. 23).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EUT L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szombathelyi Törvényszék (Ungarn) den 13. juli 2016 — straffesag mod Dániel Bertold Lada

(Sag C-390/16)

(2016/C 350/19)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szombathelyi Törvényszék

Tiltalt i straffesagen

Dániel Bertold Lada

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 67 og 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) fortolkes således, at de er til hinder for behandlingen af en ved national lov fastsat strafferetlig procedure eller anden national procedure om »anerkendelse« eller gennemførelse i en medlemsstat af retsvirkningen af en udenlandsk dom, som resulterer i, at den udenlandske dom skal anses for at være afsagt af en national ret, med hensyn til en tiltalt, i hvis straffesag der allerede foreligger en endelig afgørelse truffet ved den udenlandske dom, som er afsagt af en ret i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union?
- 2) Er en procedure, som er fastsat i en medlemsstat i Den Europæiske Union, helt konkret den, som er fastsat i § § 46-48 i den ungarske lov nr. XXXVIII af 1996 »om anerkendelse af retsvirkningen« i Ungarn [af udenlandske domme] vedrørende en straffesag, der er behandlet, og hvori der er truffet en endelig afgørelse (med hensyn til den samme person og de samme forhold) i en anden medlemsstat — i lyset af Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 ⁽¹⁾ — forenelig med princippet »non bis in idem«, som er fastsat i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, når denne procedure rent faktisk ikke har til formål at fuldbyrde en sådan afgørelse, men at fastsætte grundlaget for, at afgørelsen tages i betragtning ved straffesager, som behandles efterfølgende?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24.7.2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT L 220, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 14. juli 2016 — M mod Ministerstvo vnitra

(Sag C-391/16)

(2016/C 350/20)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M

Sagsøgt: Ministerstvo vnitra

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 14, stk. 4 og 6, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾ af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse ugyldig med den begrundelse, at den er i strid med artikel 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EU-rettens grundsætninger fastlagt i artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EUT L 337, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 13. juli 2016 — Marcu Dumitru mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sag C-392/16)

(2016/C 350/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcu Dumitru

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Præjudicielt spørgsmål

Er direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ og direktiv 2006/112/EF⁽²⁾ under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende til hinder for en national lovgivning eller en afgiftspraksis, hvorefter ordningen for omvendt betalingspligt (forenklingsforanstaltninger) — som på det pågældende tidspunkt var obligatorisk for så vidt angår transaktioner vedrørende grunde mellem momspligtige personer — ikke finder anvendelse på en person, der er blevet undergivet en afgifts kontrol og efter denne kontrol er blevet momsregistreret ex officio, med den begrundelse, at denne person hverken har anmodet om eller opnået momsregistrering forud for gennemførelsen af transaktionerne eller på det tidspunkt, hvor tærsklen for afgiftsfritagelse blev overskredet?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Trier (Tyskland) den 1. august 2016 —
Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mod TofuTown.com GmbH**

(Sag C-422/16)

(2016/C 350/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Trier

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Sagsøgt: TofuTown.com GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan artikel 78, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽¹⁾ af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (herefter »forordning (EU) nr. 1308/2013«) fortolkes således, at definitioner, betegnelser og varebetegnelser i den betydning, hvori udtrykkene anvendes i bilag VII, ikke behøver at opfylde de hertil svarende krav i dette bilag, når de tilsvarende definitioner, betegnelser eller varebetegnelser ledsages af præciserende eller beskrivende tilføjelser (som f.eks. »tofusmør« for et rent vegetabilsk produkt)?
2. Skal bilag VII, del III, nr. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 forstås således, at udtrykket »mælk« udelukkende er forbeholdt et produkt, der stammer fra normal yversekretion og er opnået ved en eller flere malkninger, uden nogen tilsætning eller fjernelse af bestanddele, eller må udtrykket »mælk« — eventuelt ved tilføjelse af forklarende begreber som f.eks. »sojamælk« — også anvendes til vegetabiliske (veganske) produkter i forbindelse med markedsføringen af dem?
3. Skal bilag VII, del III, nr. 2), til artikel 78 i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at de betegnelser, der står opført dér for de enkelte produkter under nr. 2), litra a), såsom navnlig »valle«, »fløde«, »smør«, »kærnemælk«, »ost«, »yoghurt« eller begrebet »fløde« osv., udelukkende er forbeholdt mejeriprodukter eller kan også rent vegetabiliske/veganske produkter, der er fremstillet uden (animalsk) mælk, være omfattet af anvendelsesområdet for bilag VII, del III, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1308/2013?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 671.

Appel iværksat den 1. august 2016 af HX til prøvelse af dom afsagt af Retten den 2. juni 2016 i sag T-723/14, HX mod Rådet

(Sag C-423/16 P)

(2016/C 350/23)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: HX (ved advokat S. Koev)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Det fastslås, at appellen er begrundet og i sin helhed kan antages til realitetsbehandling, og alle anbringender til støtte for appellen tages til følge.
- Det fastslås, at de anfægtede retsakter delvis kan annulleres.
- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 2. juni 2016 i sag T-723/14, HX mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves for så vidt angår den del, hvorved Hashem Akkad ikke fik medhold.
- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/837 af 28. maj 2015 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, hvorved Rådet forlængede gyldigheden af afgørelse 2013/255 frem til den 1. juni 2016, annulleres, for så vidt som den vedrører Hashem Akkad.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger, herunder udlæg, honorarer osv. i forbindelse med dennes forsvar.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Forkert retsanvendelse, som har medført en tilsidesættelse af EU-retten: Eftersom afgørelsen, som det afviste søgsmål var rettet mod, ikke blev meddelt appellanten personligt, selv om Rådet var bekendt med hans adresse, kan tilpasningen af påstandene vedrørende disse retsakter antages til realitetsbehandling og må anses for at være indgivet inden præklusjonsfristens udløb.
2. Forkert retsanvendelse, som af følgende grunde har medført en tilsidesættelse af procedurereglerne til skade for appellants interesser:
 - Den omstændighed, at der ikke er indgivet en særskilt stævning, gør ikke indgreb i modpartens rettigheder og besværliggør ikke Rettens arbejde.
 - Retten tog ikke hensyn til processproget, idet den bulgarske affattelse af procesreglementet ikke indeholder en bindende forpligtelse til at indgive et særskilt procesdokument.
 - Der er sket tilsidesættelse af det i procesreglementets artikel 64 fastsatte kontradiktionsprincip, idet Retten ikke gav appellanten lejlighed til selv at gøre sig bekendt med Rådets afgørelse eller med andre sprogversioner af procesreglementet med henblik på at få mulighed for at forberede sin stævning i overensstemmelse med Rettens sprogkendskab og forventninger.
 - Retten har ikke opfyldt sine forpligtelser i henhold til procesreglementets artikel 86, stk. 4, hvorefter den er forpligtet til at give mulighed for, og i givet fald at fastsætte en yderligere frist for, fremlæggelse af en kopi af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/837 af 28. maj 2015, som begrundes en tilpasning af påstandene.
 - Retten undlod i strid med procesreglementets artikel 87, stk. 2, fuldt ud at tage hensyn til sagens faktiske spørgsmål i sin foreløbige rapport.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 1. august 2016 — Secretary of State for the Home Department mod Franco Vomero

(Sag C-424/16)

(2016/C 350/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Secretary of State for the Home Department

Sagsøgt: Franco Vomero

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Afhænger den særlige beskyttelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a) ⁽¹⁾, af retten til tidsubegrænset ophold som omhandlet i artikel 16 og artikel 28, stk. 2?«
Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er Supreme Court endvidere af den opfattelse, at det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at forelægge Domstolen yderligere spørgsmål:
- 2) Beregnes opholdsperioden i de ti forudgående år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), som
 - a) en almindelig kalenderperiode, der beregnes fra den relevante dato (her afgørelsen om udvisning), der omfatter eventuelle perioder med fravær eller fængsling, eller
 - b) en potentielt afbrudt periode, der beregnes ved at regne tilbage fra den relevante dato og lægge perioder sammen, hvor den pågældende ikke var fraværende eller i fængsel, med henblik på eventuelt at nå frem til et samlet forudgående ophold på ti år?
- 3) Hvorledes er forholdet mellem vurderingen af, hvorvidt der har været ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), og den samlede vurdering af forbindelse med hensyn til integration?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158, s. 77).

RET TEN

Sag anlagt den 14. juli 2016 — BP Aromatics mod Kommissionen

(Sag T-371/16)

(2016/C 350/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BP Aromatics Ltd (Geel, Belgien) (ved advokaterne H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers og N. Baeten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C(2015)9837 final af 11. januar 2016 om den skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C), som Kongeriget Belgien har indført, annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2-4.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om at Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved identificeringen af den angivelige støtteforanstaltning og dens kvalificering som en støtteordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i Rådets forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾ og i artikel 107 TEUF.
2. Andet anbringende om at Kommissionen tilsidesatte artikel 107 TEUF, undlod at give en begrundelse og anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den fastslog, at den belgiske ordning med bindende forhåndstilsagn for overskydende fortjeneste udgjorde statsstøtte.
3. Tredje anbringende om at Kommissionen tilsidesatte artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2015/1589 og retssikkerhedsprincippet samt princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning, idet den krævede tilbagesøgning af den angivelige støtte.
4. Fjerde anbringende om at Kommissionen tilsidesatte artikel 2, stk. 6, TEUF og ligebehandlingsprincippet, og misbrugte sine beføjelser, idet den anvendte statsstøttereglerne til at forbyde den belgiske ordning med bindende forhåndsbesked vedrørende overskydende fortjeneste.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248, s. 9).

Sag anlagt den 13. juli 2016 — Victaulic Europe mod Kommissionen

(Sag T-373/16)

(2016/C 350/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Victaulic Europe (Nazareth, Belgien) (ved solicitor C. Fairpo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om den af Kongeriget Belgien gennemførte støtteordning vedrørende skattefritagelse for overskydende fortjeneste SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) annulleres, for så vidt som afgørelsen uberettiget har kvalificeret skatteordningen for overskydende fortjeneste som en støtteordning, ikke har identificeret den angivelige statsstøtteforanstaltning på passende vis, urigtigt har lagt til grund, at skatteordningen for overskydende fortjeneste er en uforenelig statsstøtte i artikel 107 TEUF's forstand, og uberettiget kræver, at Belgien tilbagesøger et udefinerbart beløb fra modtagere af bindende forhåndsbeskeder inden for rammerne af skatteordningen for overskydende fortjeneste.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at kvalificere skatteordningen for overskydende fortjeneste som en støtteordning.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved ikke at tage stilling til, om den angivelige støtte rent faktisk medførte en fordel.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at skatteordningen for overskydende fortjeneste udgjorde en selektiv foranstaltning.
4. Fjerde anbringende om, at den forpligtelse, som Belgien er blevet pålagt til at tilbagesøge den angivelige støtte, udgør en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

Sag anlagt den 20. juli 2016 — Tri Ocean Energy mod Rådet

(Sag T-383/16)

(2016/C 350/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tri Ocean Energy (Kairo, Egypten) (ved P. Saini, QC, barrister R. Mehta og solicitor N. Sheikh)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 141, s. 125) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/840 af 27. maj 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2016, L 141, s. 30) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en manglende opfyldelse af grundlaget for opførelse i bilaget til den anfægtede afgørelse og den anfægtede forordning som anført i artikel 28, stk. 1, i afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien («den oprindelige afgørelse») og i artikel 15, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger over for Syrien på baggrund af situationen i Syrien («den oprindelige forordning»).
2. Andet anbringende vedrørende en krænkelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse.
3. Tredje anbringende vedrørende Rådets manglende overholdelse af dets begrundelsespligt i både den anfægtede afgørelse og den anfægtede forordning.
4. Fjerde anbringende vedrørende en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning i sagsøgerens ret til at beskytte sin ejendom og sit omdømme.
5. Femte anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 20. juli 2016 — Eval Europe mod Kommissionen

(Sag T-388/16)

(2016/C 350/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eval Europe NV (Zwijndrecht, Belgien) (ved advokaterne H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers og N. Baeten)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om den af Kongeriget Belgien gennemførte støtteordning vedrørende skattefritagelse for overskydende fortjeneste SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2-4.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, da den identificerede den angivelige støtteforanstaltning, og da den kvalificerede denne som en støtteordning som omhandlet i artikel 1, litra d), i Rådets forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾ og i artikel 107 TEUF.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107 TEUF, har tilsidesat sin begrundelsespligt og har foretaget en åbenbart urigtig vurdering, da den fandt, at den belgiske skatteordning for overskydende fortjeneste udgjorde en statsstøtteforanstaltning.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning nr. 2015/1589 og de almindelige principper om retssikkerhed og om berettigede forventninger, idet den pålagde den angivelige støtte tilbagesøgt.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 2, stk. 6, TEUF og ligebehandlingsprincippet og har misbrugt sine beføjelser, idet den har benyttet reglerne om statsstøtte til at forbyde Belgiens skatteordning for overskydende fortjeneste.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 29. juli 2016 — SJM Coordination Center mod Kommissionen

(Sag T-420/16)

(2016/C 350/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: St. Jude Medical Coordination Center (SJM Coordination Center) (Zaventem, Belgien) (ved advokaterne F. Louis og J. Ylinen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om den skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), som Kongeriget Belgien har indført, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, for så vidt som den inkluderer sagsøgeren blandt den angivelige støtteordnings modtagere.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, for så vidt som den pålægger tilbagesøgning af ethvert angiveligt støttebeløb fra sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Første anbringende om manglende kompetence.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen savner kompetence til at udstede den anfægtede afgørelse, og at den anfægtede afgørelse tilsidesætter princippet om kompetencetildeling, som begrænser Unionens kompetencer.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til at blive hørt.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens selvmodsigende stillingtagen i dens åbningsafgørelse og den anfægtede afgørelse tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt.

3. Tredje anbringende om en urigtig kvalificering som støtteordning.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse med urette konkluderer, at der foreligger en støtteordning, og at Kommissionens fremgangsmåde tilsidesatte institutionens pligt til at foretage en omfattende, omhyggelig og upartisk undersøgelse af de faktiske omstændigheder, der er genstand for undersøgelsen.

4. Fjerde anbringende om utilstrækkelig begrundelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke fyldestgørende har anført de begrundelser, som den anfægtede afgørelse er baseret på.

5. Femte anbringende om, at det med urette blev fastslået, at der forelå selektivitet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der i den anfægtede afgørelse begås adskillige fejl vedrørende alle tre led i godtgørelsen af selektivitet: (i) Artikel 185, stk. 2, litra b), i den belgiske indkomstskattelov (»Code des impôts sur les revenus coordonné en 1992«, herefter »CIR«) og reglen om overskydende fortjeneste kan ikke udelukkes fra referencesystemet, (ii) den bindende forhåndsbesked, som sagsøgeren modtog, foreskriver ikke undtagelser fra hverken (a) armslængdeprincippet eller (b) den belgiske selskabsskatteordning, og (iii) den angivelige undtagelse ville have været begrundet ved hensynet til at undgå dobbeltbeskatning.

6. Sjette anbringende om fraværet af en fordel.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke analyserer spørgsmålet, om der foreligger en fordel. Ifølge sagsøgeren har denne ikke modtaget en fordel, og enhver fortjeneste, sagsøgeren har haft, er i overensstemmelse med armslængdeprincippet som omhandlet i artikel 9 i OECD's modeloverenskomst, som CIR's artikel 185, stk. 2, indfører i belgisk ret.

7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter ligebehandlingsprincippet ved (i) at hævde, at armslængdeprincippet bemyndiger skattemyndighederne til at forøge multinationale virksomheders beskatningsgrundlag og samtidig kræve en konkret risiko for dobbeltbeskatning for at tillade justeringer i nedadgående retning, og ved (ii) at begrænse analysen vedrørende fordele til den multinationale virksomheds belgiske enhed.

8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af retssikkerheds- og legalitetsprincippet.

Den anfægtede afgørelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet ved (i) at afvige fra retspraksis og Kommissionens egen tidligere praksis og (ii) ved en manglende identificering af den angivelige fordel.

9. Niende anbringende om, at tilbagesøgning vil medføre dobbeltbeskatning.

Sagsøgeren har gjort gældende, at det i den anfægtede afgørelse med urette antages, at der ikke er grund til nogen bekymring om øget dobbeltbeskatning i tilfælde af, at sagsøgeren pålægges at betale et beløb i tilbagesøgningsprocessen. Ifølge sagsøgeren må den anfægtede afgørelse derfor annulleres, for så vidt som den pålægger Belgien at tilbagesøge noget beløb fra sagsøgeren.

10. Tiende anbringende om, at tilbagesøgning ikke kan være underlagt Kommissionens skønsbeføjelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse forekommer at give Kommissionen skønsbeføjelser til at forkaste tilpasninger af skatteyderens beskatningsgrundlag baseret på faktiske omstændigheder på det tidspunkt, den bindende forhåndsbesked blev modtaget.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Sensi Vigne & Vini mod EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)

(Sag T-434/16)

(2016/C 350/30)

Stævningen affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Sensi Vigne & Vini Srl (Lamporecchio, Italien) (ved advokat F. Caricato)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Grifo, SA (San Bartolomé de Lanzarote, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sensi Vigne & Vini Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, som indeholder ordbestanddelene »CONTADO DEL GRIFO« — registreringsansøgning nr. 12 097 416

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2218/2015-2)

Påstande

- EUIPO's afgørelse af 25. maj 2016 annulleres i sin helhed.
- Påstanden tages til følge, idet sagen realitetsbehandles og EU-varemærke nr. 12 097 416, indgivet den 28. august 2013 for varer i klasse 33, registreres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne i sagen for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — holyGhost mod EUIPO — CBM (holyGhost)**(Sag T-439/16)**

(2016/C 350/31)

*Stævningen affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: holyGhost GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Wiedemann og S. Engbrink)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: holyGhost GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »holyGhost« — registreringsansøgning nr. 11 757 853

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. maj 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2867/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. august 2016 — Vasco Group og Astra Sweets mod Kommissionen

(Sag T-444/16)

(2016/C 350/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Vasco Group (Dilsen-Stokkem, Belgien) og Astra Sweets (Turnhout, Belgien) (ved advokaterne H. Gilliams)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om Kongeriget Belgiens skatteordning for overskydende fortjeneste, statsstøttesag SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2-4.
- Afgørelsens artikel 2-4 annulleres under alle omstændigheder, for så vidt som disse artikler (a) kræver tilbagesøgning fra andre enheder end de, der har modtaget en bindende forhåndsbesked om overskydende fortjeneste som defineret i afgørelsen, og (b) kræver tilbagesøgning af et beløb svarende til støttemodtagerens skattebesparelse, uden at Belgien gives mulighed for at tage faktiske forhøjende justeringer foretaget af andre skattemyndigheder i betragtning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, overskridelse af beføjelser og undladelse af at give en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som det i Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om Kongeriget Belgiens skatteordning for overskydende fortjeneste, statsstøttesag SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), gøres gældende, at der foreligger en støtteordning.
 2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og begrundelsespligten og et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den anfægtede afgørelse kvalificerer den anfægtede ordning som en selektiv foranstaltning.
 3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som det i den anfægtede afgørelse hævdes, at den angivelige støtteordning udgør en fordel.
 4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og af den berettigede forventning, et åbenbart urigtigt skøn, overskridelse af beføjelser og undladelse af at give en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som den anfægtede afgørelse pålægger Belgien at tilbagesøge støtten.
-

Sag anlagt den 4. august 2016 — Pirelli Tyre mod EUIPO — Yokohama Rubber (Gengivelse af et dækmønster)

(Sag T-447/16)

(2016/C 350/33)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne T. Müller og F. Togo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Yokohama Rubber Co. Ltd (Tokyo, Japan)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Pirelli Tyre SpA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke (gengivelse af et dækmønster) — EU-varemærkeregistret nr. 2 319 176

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. april 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2583/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den erklærede varemærket ugyldigt og pålagde sagsøgeren at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for kontoret.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og litra e), nr. (ii), i forordning nr. 207/2009.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA